

Johann Huswedel

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis, Johannes Huswedelius,
Phil. pr. Prof. Ad Exequias Quas Pie & Erudito luveni Dn. Hermanno Coccaeo,
Frater moestissimus & Populares paratas cupiunt, Omnes Academiae cives ...
invitat**

Rostochi[i]: Kilius, 1639

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777435071>

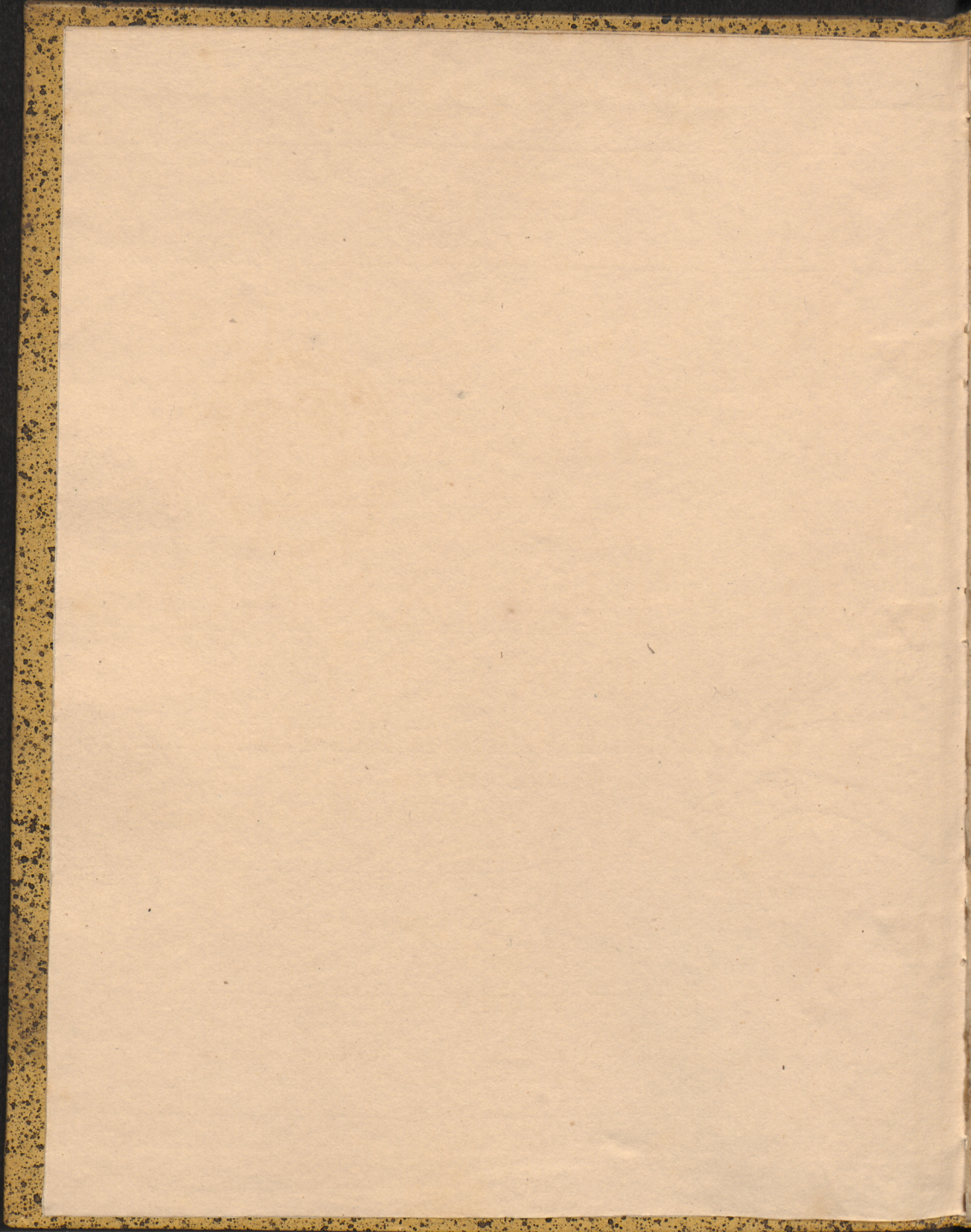
Druck Freier Zugang

Huswedelius, J.,
in H. Coccaeus.

R. 1639.

9

PROGRAMMA

Quo

61

RECTOR

Universitatis Rostochiensis,

JOANNES HUS-
WEDELIUS, Phil.

AD EXEQUIAS

Quas

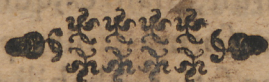
Pie & Erudito Jure

Dn. HERMANNO
COCCÆO,

Frater mœstissimus & Populares
paratas cupiunt,

*Omnes Academiae cives in eadem D. Mariae hora
duodecima, studiose invitant.*

ROSTOCHI,

Listeris NICOLAI KILII, Aca dem: Typogr.

ANNO M DC XXXIX.

22

Quidem spes erat, futurum, ut in su-
nere nudius quartus, aut quintus,
ducto, officij mei cessaret opera
nec indicendis exequiis amplius oc-
cupari necesse haberem: Verum ea
spes me frustrata est, & studiosus viginti septem an-
norum juvenis, ætate & robore pollens antehac,
nunc in capulo positus operam sibi non denegan-
dam postulat. Is est HERMANNUS COCCÆUS,
Sacrosanctæ Theologiæ & Philosophiæ Studiosus
non vulgaris, natus Lemgovia in Westphalia An-
no 1612. ex parentibus honestissimis, patre, Viro
Reverendo ac Doctissimo Dn. HERMANNO
COCCÆO, Pastore de Ecclesia ista bene merito,
matre *Ilsebe Hendentamps*/qui hunc suum filium
in hanc lucem recens editum Deo adduci, Ecclesiæ
inseri & in foederis gratiam ita recipi curarunt;
deinde à prima infantia, non cibo magis & potu
convenienti, quam doctrina ad pietatem & morū
honestatem ducente, aluerunt ac provexerūt. Li-
terarum ergo puerilium prima fundamenta jecit
in patria schola Lemgoviensis, quibus immoratus
non prius abstinuit, quam ea, quibus puerilis & a-
dolescens ætas informari solet, perdidicisset, ne-
glecto more non satis probabili eorum, qui pue-
ros mittunt in Academias, cū in patria neq; nare,
neq;

neq; literas didicerint, neq; discernere per imperitiā
possint, quid distent æra lupinis; quid solidū cre-
pet: sed cuiuslibet manum injicienti morem gerunt
& quasi res nemini possessa sunt occupātis. Igitur
puerilibus istis & adolescenti convenientibus lite-
ris moribusq; inbutus, Anno demum ætatis 22. qui
erat Annus nati servatoris 1633. missus est suasu &
autoritate parentum, quam nullo modo sibi ne-
gligendam aut leviter habendam, ut quidam
solent, putabat, in hanc nostram Academiam
Rostochiensem, Mens. Majo: & feliciter quidem
huc missus venit, non, ut ipse dies noctesq; in ta-
bernis, & locis metuentibus ædilem consumeret,
non ut vigilantes interdium obvius offenderet, no-
ctu, dormientes boatu ac tumultu turbaret, non ut
S. oristicā (ignoscat mihi Genio linguæ, quod voce
uti cogar in solas terras, imo ad inferos cū sodalibus
suis releganda) exereret, hoc est nummis ad hone-
stam vitæ ac studiorum sustentationem collatis no-
vitios emungeret, insuper contumeliose tractaret,
(& calamum vix contineo quin tractationis modū
suis coloribus depingam) atq; ita sibi maculam
non eluendam adspergeret, illis damnum vix repa-
rabile, & nummorum & valetudinis & temporis
adferret: sed ut jactis in patria apud parētes funda-
mentis inædificaret ac superstrueret pietatem verā

ac seriam, modestiam non fictam & simulatam, eruditionem solidam, non in sola superficie conspicuam, aut quasi in hirundinum concilio lgarri-entem ac loquaculam. Huic ergo rei studium & operam suam ita addixit, ut noctes diebus continuaret, in libris non tanquam hospes, verum ut civis habitaret, sectatus præcipuæ Theologicas literas, quibus uteretur, non ad concertationes inutilis, damnosas & scandalosas, sed ad populum Christi, suo tempore rectè informandum, & ad propriã vitam pijs & Christianæ professioni convenientibus moribus exornandam. Hoc in studio cum jam fere sex annos consumsisset, ac sine dubio sollicitè jam cogitaret, quo loco ad Dei gloriam Ecclesiæ salutem suamq; ipsius salutarem gubernationem, studium & operam suam inpenderet, factum est, ut decimo nono die Aprilis, morbo corripereetur, quem diu fovisse putatur: ab eo autem tempore ita crevit ut extremam sibi necessitatem imminere ægrotò animadverteret, cui ut alacrior occurreret paratiorq; sancto corporis & sanguinis Dominici viatico instrui & fidem suam animari voluit: Quod & factum est, cum die 25. April. paulo post sextam matutinam placida morte consopitus in alterius vitæ gaudia discederet. Hæc de vita piè defuncti juvenis ex popularium relatu habemus;

mus;

mus: Ea si vera sunt, ut omnino credimus, tres præcipue titulos juvenili ætati convenientes tribuere possumus, quod pius, quod modestus, quod eruditus fuerit. Laude digna res, Eruditio, sed majori laude digna est Modestia, Quod si pietas accedat, non illa in verbis & labris nata ac sita, sed in corde ac fibris, is demum videtur maxima laude dignus esse. Cogitate enim adolescentes & in hoc speculo vestram frontem contemplamini. An veræ pietatis res sit, non capillis in fronte pendulis superciliosa inumbrare, non *λατρικὸν εἶδος* comæ ostentare, non alijs ineptijs, nescio quam peregrinitatem inducere, sed proximum, præcipue juniorem lædere, offendere, damno atq; infortunio mactare, nummulo e oculis, lacrumas ex oculis, vel per ludum jocum, fraudē elicere, vel per minas, vim & verbera exprimere. An pietatis res sit majoribus maledicere, legibus fucum & fraudem facere, magistratui obedientiam denegare. Quid si piè defunctus noster in vitam aliquantisper revertatur, nonne hac vel simili vos oratione compellaret? Adeste comilitones mei qui fuistis, & vel ex defuncto discite, quid in rem vestram vivorum sit. Mea fide vobis dico, non, ut magistratui & legibus fraudem facitis, ita Deo quoq; facietis: oculos ille habet penetrantiores, *ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσετε, ἀτοπὸν τὴν ποιήσαντες*

Gg 3

τὸν

τὸν δε θεὸν λήσετε, & δε λογιζόμενοι. Est ille in coelis audire
videtq; omnia quæ nos gerimus, & μνησθίζεται, pœ-
na quæ impietati cōstitutata est, in inobedientes ca-
det. Non hic simulanti locus est, non dilationi,
non exceptioni, non appellationi. Decretum est,
quod per suos ministros minimè dubios exsequi-
tur. Si pietatem colueritis fruemini bona con-
scientia dum vivitis, præmium immortalita-
tis post vitam invenietis. Modestiam quoq; pe-
culiare & proprium juventutis ornamentum à me
discite, oblatrare magistratui impudenter, perfri-
cta fronte, quæ vera sunt, negare, nemini ne supe-
riori quidem cedere, æqualibus se præferre, mino-
ribus imperiosè uti, quosvis alios alto supercilio
despicere, de nemine bene sentire, bene loqui, om-
nes contemptui habere, non est vestræ ætatis, ve-
stri officij, vestræ pietatis, immodestis & superbis
Deus resistit, Φιλῆει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα κολῆει, humi-
libus vero dat gratiam, quæ apud homines quoq;
nos gratiosos reddit. Fere n. fieri solet, ut ἀμαθείας
maculam vestræ ætati & ordini indecoram ad sper-
gat immodestia, quam omni studio ac diligentia,
vobis fugiendam existimo, aut si contracta jam sit
eludendam. Juvenes estis, in ipso ætatis flexu, in
Herculis bivio cōstituti, si neglecta virtutis via,
alteram voluptatis ingressi fueritis, ea vos in exi-
tium

seducet. Missi estis in hanc pietatis, Virtutis, Erudi-
 tionis officinam, non quasi in *χειδόνων μαστίον*, ubi
 garrere & stridere disceretis, *λαλεῖν ἄριστοι, λέγειν ἄδω αἰώ-
 τατοι*, sed ut sapere & fari *γνώσκειν καὶ πράξειν τὸ δεόντα* suo
 tempore possitis. Quod si hanc admonitionem,
 neglectim habueritis, vel occlusis auribus capietis,
 vos videritis, ego monitor vester in coelum eo.
 Hæc ille & suo quidem jure jam receptus in cætum
 immortalem, ubi pietatis, modestiæ, studij sui præ-
 mio ornatus, exemplum juventuti studiosæ, quod
 imitetur se reliquit. Reliquum est, ut ei piè defun-
 cto honorem præstemus, qui debetur, Christiano,
 juveni & commilitoni nostro. Non possumus ei
 hunc denegare, Christiani, siquidem nobis eundē
 exhiberi velimus. Juvenis vero cum fuerit mor-
 tuus, commonefaciet, juvenes præcipuè, ut suæ
 conditionis meminerint. Juvenes quidem sunt,
 formosi, robusti, feroces, at homines tamen: de
 quibus regius Hebræorum vates, cum illam vere
 divinam Satyram (sic eam vocat vir nō pro captu
 nostro doctus) auspicās ex clamat: Vanitas vanita-
 tum & omnia vanitas. Homines, de quibus poe-
 ta, *ἄδεν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο: terra nihil alit in-
 becillius homine*: De quibus alter, *σκιάς ὄναρ ἀνθρώπου*.
Umbra somnium homo: De quibus tertius *ἄνθρωπος
 ξυμφορῆ*. *Homo calamitas*, De quibus omnes uno
 ore

ore, quod sint MORTALES. Hanc ab isto mortuo mortalitatem discant, eamq; assiduè ante oculos & animum positam meditentur. Deniq; cum commilitoni denegare non possumus, militanti nobiscum iisdem in castris sub Theologiæ & Philosophiæ signis, quarum illa Deum nobis offert, quem, ut semper, ita hac occasione venerari & supplices rogar e debemus, ne supplicijs bene meritis urgere & prosequi nos pergat, sed vera poenitentia conversis clementer parcat: hæc offert nobis hominem, an humanitatem potius, à qua nihil humani abesse potest, vel debet. Ut ergo civitatis & popularitatis aut etiam societatis postulat ratio, ut civi populari, socio præstemus officia quæ debemus, ita humanitatis eadem est ratio, ut homini denegemus nihil eorum, quæ sunt humanitatis; quod ex ijs discere possumus, qui humanitate ducti, hæc funeris officia mortuis non esse deneganda censuerunt: vel ex unico Horatio, *At tu nauta vaga ne parce malignus arena, Os sibique capiti inhumato Particulam dare.* Deinde, *Quam festinas, non est mora longa; Licebit, Injecto ter pulvere curras.* Ita vos, studiosi juvenes, quamquam festinatis aliò, nõ est mora longa, quæ huic officio impenditur satis maturè ad studia & negotia vestra redibitis, P. P. Rostochij sub sigillo

Restoratus die 28. Martij,

Anno 1639.

seducet. Missi estis in hanc pietatis officinam, non quasi in garrere & stridere disceretis, λαλατῆται, sed ut sapere & fari γνώμαιναι tempore possitis. Quod si haec neglectim habueritis, vel oculos vos videritis, ego monitor vobis. Hæc ille & suo quidem jure jactavit immortalis, ubi pietatis, modico ornatus, exemplum juvenem imitetur se reliquit. Reliquum est o honorem præstemus, qui de juveni & commilitoni nostro, hunc denegare, Christiani, si exhiberi velimus. Juvenis virtuosus, commonefaciet, juvenem conditionis meminerint. Juvenes formosi, robusti, feroces, atque hominibus regibus Hebræorum valde divinam Satyram (sic eam vocat nostro doctus) auspicias ex clarum & omnia vanitas. Homines ita, ἔδεν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώπου βεκύλλιος homine: De quibus aliter Umbra somnium homo: De quibus ξυμφορῆ. Homo calamitas, De

is, Eruditionem, ubi scapientis, delum eo. in certum sui præmia, quod ius defunctorum, Christiano, sumus ei. bis eundem erit mortuus, ut suæ em sunt, en: de lam vere pro captu is vanitatis bus poetarum alit in. ἀνθρώπου. ἀνθρώπου. nnes uno ore

